

[Gade]

hed, og det er jeg enig med hr. Kofod-Svendsen og Kristeligt Folkeparti i.

Jeg går herop, fordi vi jo på et eller andet tidspunkt skal til at fortolke dagsordener osv. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Kofod-Svendsen, om det synspunkt, som han gav udtryk for, og et andet synspunkt, som Kristeligt Folkeparti har givet udtryk for, og som jeg citerer fra en pressemeddelelse fra 8. november, udsendt af Kristeligt Folkepartis Pressetjeneste, hvori der står, at man kritiserer regeringen for, at den er ved at ændre holdning til spørgsmålet om en EF-centralbank, stadig er Kristeligt Folkepartis synspunkt. Endvidere vil jeg spørge Kristeligt Folkeparti om det, der også står i pressemeddelelsen, om, at der ikke må rokkes ved den økonomiske handlefrihed er af afgørende betydning – det forstod jeg på udtalelsen tidligere at det var – også betyder et klart nej til Delors' 2. og 3. fase, som de foreligger i de rapporter, vi kender.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Så vidt jeg husker, var hr. Gade ikke med fra begyndelsen af mit indlæg, hvor jeg gjorde noget ud af, at der er kommet ganske mange rapporter både i 1960'erne og i 1970'erne, og de har været inspirationskilder for udviklingen inden for EF, men de vidtløftige planer, som disse rapporter har indeholdt, er ikke blevet omsat fuldt ud.

Med hensyn til Delorsrapportens 1. fase mener vi, at det er helt flot, at den blev iværksat. Om 2. og 3. fase mener vi ikke, at vi skal have Delorsrapportens konkrete udformninger udmøntet, men der er da nogle visioner, som ret omsat kan være helt rigtige. Det synes vi faktisk hr. Ivar Nørgaards dagsorden på en god og rammende måde giver udtryk for. Man tager selvfølgelig det, der virkelig er det fornuftige og gavnlige. Det er på den måde, man bruger en rapport konstruktivt.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Denne debat i dag er ført på en sådan måde, at alle ordførere tydeligt med deres indlæg afspejler, at alle er opmærksom på, at det er kolossalt vigtigt for Europa, hvad der sker i EF, og hvilke beslutninger om forstærket samarbejde der bliver truffet i den kommende tid.

Så var indlæggene i øvrigt forskelligartede. Nogle er tilhængere af, at tempoet er hurtigt, andre er mere tøvende. Hr. Ivar Nørgaard fremhævede, at det, vi har på bordet som arbejdsstof på nuværende tidspunkt, er Delorsrapporten, men det vil ikke være det eneste arbejdsmateriale. Det synes jeg er rigtigt at fremhæve.

Delorskomiteen blev givet den konkrete opgave at komme med et oplæg om, hvordan man eventuelt ville kunne etablere en økonomisk og monetær union, men der er jo en række store spørgsmål, som er næsten ubehandlede i Delorsrapporten. Jeg tænker navnlig på de afsluttende kapitler. Her gives ikke svar på alle spørgsmålene. Derfor må der arbejdes videre med dette saglige stof. Dertil kommer, som hr. Ivar Nørgaard rigtigt fremhævede, at vi kan vente, at Kommissionen fremsætter sine synspunkter på et senere tidspunkt. Delorsrapporten afspejler ikke nødvendigvis Kommissionens samlede opfattelse. Det er Delors, der som formand for Kommissionen blev bedt om at lede arbejdet i Delorskomiteen, som har givet sine synspunkter. Jeg synes, vi med stor interesse bør afvente, hvad Kommissionen mener om disse store spørgsmål, og jeg har forstået, at Kommissionens udtalelse nok vil komme omkring påsketid.

Vi er heller ikke færdige med arbejds materialet, for så kommer på et eller andet tidspunkt regeringskonferencen, og da vil de 12 regeringer fremlægge deres synspunkter om, hvordan en økonomisk og monetær union kan etableres. Vi får meget nyt arbejdsstof, også ud over det, som er kendt i dag, selve Delorsrapporten, og der er mange åbne spørgsmål. Det gør heller ikke så meget, det er måske endog kun godt.

Hr. Ivar Nørgaard rejste et af de store spørgsmål: Er det realistisk at forestille sig, at Den Tyske Forbundsbank vil acceptere flertalsbeslutninger i kredsen af centralbankchefer, dersom disse bliver tillagt en række beføjelser? Det ved vi ikke. Jeg tror ikke, overvejelsen derom er afsluttet i Vesttyskland på nuværende tidspunkt. Det er muligt, Forbundsbanken vil acceptere, at sådanne beføjelser inden for visse rammer gives et kollektiv. Det er muligt, at man ikke vil acceptere det. Det er uafklaret på nuværende tidspunkt.

Det er også rigtigt, som hr. Ivar Nørgaard fremhæver, at der højst tænkeligt i denne sag vil